

moč na to delajo, da se bo odvrnilo veččasno bivanje svetlega cesarjeviča na Českem.

— Gosposka zbornica je 20. t. m. obravnavala novobankini načrt, katerega je sprejela po celem, ne da bi se bila spustila v posebno razpravo.

Štajarsko. — Gosp. slovenskim volilcem Celjskega volilnega okraja naznanjamo, da jih uljudno vabimo na volilni shod, ki se bo obhajal v Žavču v dvorani g. J. Hauzenbichler-ja v nedeljo 26. maja tega leta ob 1/23 popoldne. Dr. Jos. Vošnjak, deželni in državni poslanec, dr. Ferdinand Dominkuš, deželni poslanec in dr. Josip Sernec, odvetnik v Celju.

Česko. Iz Prage. — 15. dan maja obhajala se je tu prava narodna svečanost, kajti reči se sme, da ves narod česki je bil v duhu ta dan pričujoč v zlatni Pragi, ko se je odkril neumrlemu Josipu Jungmanu postavljeni spominek. V krasnem govoru se je dr. Rieger pri tej slovesnosti spominjal neizmernih zaslug Jungmanovih, ki se po pravici imenuje utemeljitelj novočeske literature; navdušeni slava-klici nebrojnega naroda Českega so potrjevali, da je istina, kar je govoril dr. Rieger. Vsa mnoga in mnogovrstna dela, s katerimi je „tih genij“, kakor je Kollar imenoval Jungmana, obogatelo slovstvo Česko, pa presega njegov „slovár jezika Českega“, ki je s pomočjo Matice česke na svetlo prišel 1835—1839. leta in ki v sebi shranjuje vse bogastvo jezika Českega. Narod Česki more po pravici ponosen biti na rojaka, ki je tako proslavil literaturo njegovo, pa ga tudi prvim svojim ljubljencem prištevati, kajti žrtvoval se je ves narodu svojemu, delal za-nj do zadnjega diha. Lepo je dr. Rieger v slavnostnem govoru omenil neumorne delavnosti Jungmanove, rekši: „Jungman ni iskal časti v tem, da bi bil dela drugih kritikoval, gêslo njegovo je bilo: „delaj sam“. — Prepričani smo, da ves veliki narod slovanski v spominu na Jungmana kliče mu: „večna Ti slava!“ — V spominu na Jungmana pa se je spominjal narod Česki bridke zgube, ki je zadela njega in po njem ves slovanski svet, da je slavni slikar Jaroslav Čermak pretekli mesec še le 47 let star umrl v Parizu, kjer je bival že nekoliko let. Pogreb 25. dne aprila je bil slovesen; vdeležili so se ga ondi bivajoči Avstrijanci, pa tudi Francoski umetniki in umetnost ljubeče Pariško občinstvo. Isti dan, ko je Čermak umrl, razpostavili so eno njegovih najnovejših slik, ki predstavlja „Hercegovince vračajoče se v selo, katero so razdajali Turki“.

Ogersko. — Slavnoznani dr. Miletich, voditelj Avstrijskih Srbov, je bil v Budapeštu obsojen na 5 let težke ječe, češ, da je kriv velike izdaje. Pritožil se je zaradi tega na višo sodnijo, al ta je 9. dne t. m. potrdila prvo sodbo! — V Novem Sadu je prišla knjižica na svetlo, katera na drobno in autentično popisuje celo končno sodnijsko obravnavo. Ni ga menda pravoznanca na svetu — čeni Magjar — ki bi bravši dogodbe in izreke prič ne rekel, da je Miletich krivično obsojen.

Iz Budapešta. — Tudi tukajšnjemu zboru je predložena postava za podaljšek provizorija do konca junija. Onih 60 milijonov gold. je zbor že dovolil ministru Andrassy-u tako, da za zdaj naj dobí na razpolaganje 18 milijonov.

Italijanska zbornica je 18. t. m. v posvetovanje vzela zakonsko osnovo o zidanji železnic v zgórenjej Italiji v dolžini 400 kilometrov s skupnimi stroški 380 milijonov. — Torej mora Italija uže še denarja imeti, če se tacih velicih reči loti.

O Ruskih-Turških zadevah. Kar je bil sklenjen mir v sv. Štefanu, se ni stanje na jugu prav nič spremenilo. Rusi stojé pred Carigradom, Angležko brodovje pa v Belem morji. Novejši telegrami sicer govore o nekem pomikanji Ruskih čet proti Carigradu in da je Angležko brodovje dobilo povelje postaviti se pred Carigrad; ali to so gotovo le senzacionalne novice, katere zopet kmalu prekličejo. Kaj je grof Šuvalov opravil v Petrogradu, še ni znano; v soboto je šel s Petrograda in se bo preko Berolina, kje morda obišče Bismarck, vrnil nazaj v London. Vse kaže zdaj, da se bo vendar-le ohranil mir — po sporazumljenji Rusije z Angležko. Oba nasprotnika sta med tem spoznala svoje moči in lahkomiselno ne bo nobeden pričel vojske. Vendar, če se bo Evropi ohranil mir, gre glavna zasluga za to Ruski pomirljivosti, ki bo o marsičem odjenjala rajši, kakor da bi se vnela zopet vojska. Evropska diplomacija ne velja nič in Gorčakov se tudi ni hotel podati jej, da bi ona vredila razmere na jugu. To je popolnoma prav, kajti po sijajnih vspehih orožja ima prvo in edino besedo gotovo Rusija. Skonca so mislili, da bo zavoljo Ruske „trdoglavnosti“ ganila se vsa Evropa, a zdaj sta pretekla že dva mesca, pa je še vse tako, kakor je bilo po sklepu miru. Po Ruskih listih vleče jako miren veter, ki nikakor ne pomeni nevihte.

Kako pa se bo zadržala Avstrija, bo li zasedla Bosno in Hercegovino, se še nič ne ve. S pribegli bo moral nekaj storiti. Sami ne bodo šli nazaj, to je gotovo, ker je v Bosni zdaj huje, kakor je bilo. Tam je jela razsajati lakota, turški uradniki stiskajo ljudi in ravnaajo ž njimi tako hudó, da so jeli zdaj celo mohamedanci bežati na Avstrijsko zemljo. Te dni sta prišla z rodovino svojo celó bega Tahir Krupičin Hassan Berič sém ter so ju v Križi internirali. Zato tako bežé turški vojaki sém, ker doma glada mró. Pri vsem tem ni misliti na to, da bi se pribegli domú vrnili prej, ko bode v Bosni vse v redu, čeravno se jim tudi na Avstrijski zemlji nič dobro ne godi. Avstrija slednjič ne bo mogla storiti družega, kakor da jih spravi s primernim vojnim spremstvom v njihovo domovino.

V Carigradu je velik nemir. Umorili so nekega ministra, potem je bil boj med vojaki in ljudstvom. Mislijo, da je vse to osnovano po prijateljih prejšnjega odstavljenega sultana. Zavoljo tega se utegne vendarle zgoditi, da zasedejo Rusi Carigrad — v brambo sultana.

Žitna cena

v Ljubljani 18. maja 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 26. — banuška 11 fl. 18. — turšice 6 fl. 60. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 6 fl. 34. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.

Loterijne srečke:

v Trstu	{	18. maja 1878:	34.	82.	59.	12.	48.
v Lincu			39.	69.	46.	27.	44.

Prihodnje srečkanje 1. junija.